

זריחה

מול הרוח,
נפשי השליכה עמלה,
הפקירה יאושה,
אל המשב.

מול הר השגב,
ברבות הדומיה,
קרעתי את שטרי חובי,
מתמול שלשום,
מאז.

התחת אלוקים אני,
כי אדאג את דאגות היום,
והמחר?

מול כל הרקיעים הבוערים
נותצו בריחי הדמע העבים,
סיפי הלב.

ואקום בלחישה,
ואומר -
מודה אני,
לפניך.